

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1464/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123336668
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123336668.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX/XX, XXX XX B. - D., zast. zákonnou zástupkyňou: E. A. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX/XX, XXX XX B., práv. zast.: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6/6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, proti povinnému: G. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX I. J., práv. zast.: Mgr. Alexandra Kokavcová, advokátka so sídlom Gagarinova 10A, 821 05 Bratislava, IČO: 53 213 815, o vymozenie zameškaného a bežného výživného, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Kapronczai, so sídlom exekútorského úradu Švermova 273, 924 01 Galanta, pod sp. zn. 323EX 385/2023, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1464/2023 zo dňa 13. 09. 2023, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1464/2023 zo dňa 13. 09. 2023 vydané vyššou súdnou úradníčkou m e n í tak, že exekúciu z a s t a v u j e podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti zameškaného výživného za obdobie máj 2023 vo výške 367,79 Eur, v časti zameškaného výživného za obdobie jún 2023 vo výške 367,79 Eur a v časti bežného výživného vo výške 400,-Eur mesačne od 07/2023 do budúca a podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v časti trov právneho zastúpenia oprávneného vo výške 23,92 Eur. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa nároku oprávneného na zameškané výživné vo výške 867,74 Eur sa návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. V prevyšujúcej časti sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1464/2023 zo dňa 13. 09. 2023 z a m i e t a.

III. Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1464/2023 zo dňa 13. 09. 2023 vyššia súdna úradníčka rozhodla o návrhu povinného na zastavenie exekúcie tak, že tento návrh zamietla podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že exekučným titulom v tomto konaní je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 27P/139/2021 zo dňa 01. 03. 2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03. 05. 2023. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Treba zdôrazniť, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, t.j. preskúmať jeho vecnú správnosť, ale naopak je viazaný obsahom exekučného titulu a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Exekučný súd

nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule a nemá ani právomoc preskúmať či boli splnené podmienky pre vydanie exekučného titulu. Uvedené závery sú podľa názoru konajúceho súdu v súlade s nálezom Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 41/2011 z 03. 05. 2011. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinnému uložená povinnosť a exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou a vykonateľnosťou rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Ohľadne podaného odvolania voči exekučnému titulu vyššia súdna úradníčka dala do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 386/2018-11. K námietke povinného ohľadne toho, že maloletý oprávnený je v jeho osobnej starostlivosti a tento zabezpečuje všetky jeho potreby a zároveň, že je povinný toho názoru, že exekučný súd je povinný prihliadnuť na faktický stav, ktorý povinný preukazuje priloženým Úradným záznamom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 20. 06. 2023, vyššia súdna úradníčka uviedla, že v Úradnom zázname Mestského súdu Bratislava II zo dňa 20. 06. 2023, ktorý bol urobený vo veci sp. zn. 23Em/1/2023 (čo nie je spisová značka konania v ktorom bol vydaný exekučný titul) sa uvádza „Súd dňa 20. 06. 2023 kontaktoval ÚPSVaR Bratislava (keďže PZ povinného nereagovala na výzvu súdu č. I. 528) za účelom zistenia, či povinný dobrovoľne splnil povinnosť, ktorá mu vyplýva z rozsudku OS BA II č. k. 27P/139/2021-2885 zo dňa 01. 03. 2023 a maloletého A. odovzdal oprávnenej. Súdu bolo oznámené, že A. oprávnenej naďalej neodovzdal, a teda nedošlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti.“ Z uvedeného záznamu vyplýva, že povinný sám preukázal, že si nespĺnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom a maloletého oprávneného neodovzdal matke. Zároveň z tohto záznamu vyplýva, že právny zástupca povinného nereagoval na výzvy súdu a teda tunajší súd má za to, že tento Úradný záznam zo dňa 20. 06. 2023 nepreukazuje faktický stav, ale dokazuje, že povinný neplní exekučný titul. Tento Úradný záznam nie je dôkazom toho, že maloletý oprávnený sa nachádza v osobnej starostlivosti povinného, ani z neho nevyplýva či a ako sa povinný stará o maloletého oprávneného a aké výdavky mu to spôsobuje, ale potvrdzuje len to, že maloletý oprávnený nebol odovzdaný matke. V tejto súvislosti upozornila, že nie je v jeho kompetencii skúmať (ne)dôvodnosť odovzdania maloletého oprávneného matke v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu. Podkladom pre predmetné konanie je výrok o plnení vyživovacej povinnosti. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/91/2019 zo dňa 25. 02. 2021, ktorý v podobnej skutkovej veci vrátil vec súdu prvej inštancie, ktorý následne zmenil pôvodné rozhodnutie a maloleté dieťa zveril do starostlivosti otca a matku zaviazal na bežné ako aj zročné výživné za obdobie, kedy bolo maloleté dieťa v starostlivosti otca. V uvedenom prípade sa podľa názoru vyššej súdnej úradníčky jednalo len o okrajovo podobný prípad, nakoľko v prípade prejednávanom pred Najvyšším súdom išlo o otázku úpravy výživného patriaceho maloletému a starostlivosť otca o maloletého v tomto prípade nebola sporná a faktický stav bol v súlade so zákonným stavom. V prípade povinného a maloletého oprávneného sa však jedná o stav, ktorý nie je v súlade s exekučným titulom a povinný nijakým spôsobom nepreukázal opak a preto sa exekučný súd nemôže prikloniť k tejto argumentácii povinného a stotožniť sa s vyššie uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu. Je potrebné uviesť, že povinný nijakým spôsobom nepreukázal, či je maloletý oprávnený naozaj v jeho osobnej starostlivosti, keďže z vyjadrení zákonnej zástupkyne maloletého oprávneného vyplýva, že neumožňuje osobný ani telefonický kontakt a nezdržiava sa na svojej adrese. Taktiež povinný nepreukázal akým spôsobom a koľko prispieva na maloletého oprávneného, nakoľko výdavky, ktoré povinný má v súvislosti tým, že má údajne maloletého povinného v osobnej starostlivosti môžu predstavovať nižšiu sumu než na akú bol zaviazaný exekučným titulom. V exekučnom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Teória procesného práva totiž podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, jednak bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremena tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 CSP, v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. V nadväznosti na uvedené tak možno prijať záver, že povinný v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že tu existuje dôvod pre zastavenie exekúcie. Čo sa týka námietky pomerov medzi povinným a zákonnou zástupkyňou oprávneného vyššia súdna úradníčka uviedla, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý

ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania. Je potrebné zdôrazniť, že úlohou exekučného súdu nie je každé tvrdenie účastníka exekučného konania preverovať a opätovne účastníka dopytovať na preukázanie ním tvrdých skutočností, pretože exekučné konanie nie je ovládané vyšetrovacou zásadou a za úspešné uplatňovanie resp. bránenie práva v konaní je zodpovedný sám účastník. Vyššia súdna úradníčka tak konštatovala, že preskúmaním návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom mala nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Z predložených tvrdení povinného nezistila žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhanej povinnosti na peňažné plnenie, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti. Podkladom tohto exekučného konania (exekučným titulom) je predbežne vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 27P/139/2021 zo dňa 01. 03. 2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03. 05. 2023, a preto podaný návrh na zastavenie exekúcie vyššia súdna úradníčka vyhodnotila ako nedôvodný.

2. Proti vyššie uvedenému uzneseniu vyššej súdnej úradníčky doručil povinný tunajšiemu súdu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť s tým, že žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a exekúciu zastaviť. V rámci podanej sťažnosti zopakoval obranu návrhu na zastavenie exekúcie. Poukázal na to, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je zmatečné a vyššia súdna úradníčka si na viacerých miestach odporuje. Z rozhodovacej činnosti súdov a zo samotnej úpravy zákona o rodine vyplýva, že výživné sa hradí k rukám toho rodiča, ktorý zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého. Povinný sa osobne stará o maloletého a zároveň v plnom rozsahu uhrádza všetky výdavky na maloletého bez toho, aby sa na ich úhrade spolupodieľala matka. Matka ako určený príjemca výživného v peňažnej forme v zmysle exekučného titulu nezabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého, ktorú skutočnosť potvrdila sama matka. Exekučný súd sa vôbec nevysporiadal s bodom 91. exekučného titulu, v ktorom poručenský súd reagoval spätne na situáciu, kedy počas obdobia od 15. 06. 2022 do dňa vyhlásenia rozsudku nebol maloletý v osobnej starostlivosti matky, ale starostlivosť o neho zabezpečoval povinný. Aj napriek tomu, že faktický stav bol v rozpore s vtedy platnými súdnymi rozhodnutiami – nariadenými neodkladnými opatreniami, poručenský súd určil, že matke oprávneného nevznikol nárok na zročné výživné za obdobie, kedy preukázateľne matka o maloletého nezabezpečovala starostlivosť a teda jej nevznikli žiadne výdavky spojené so zabezpečovaním starostlivosti o maloletého. Opätovne poukázal na judikát Najvyššieho súdu SR, ktorý zo strany exekučného súdu nebol pochopený.

3. Oprávnený v zastúpení zákonnou zástupkyňou v písomnom vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že: „G. B., otec našich maloletých detí, absolútne nerešpektuje súd a pohŕda súdom. Podania otca a argumenty jeho právnej zástupkyne sú neadekvátne, pretože otec je ten, ktorý nerešpektuje súd a odmieta Tomáška vrátiť k matke. Krajský súd v Trnave potvrdil výkon rozhodnutia, ktorý prikladám aj ako prílohu na USB kľúči a tiež e-mailom. G. uniesol syna A. na neznáme miesto, trvale nebýva na adrese v I. Strede, ktorú predkladá súdom a ďalším inštitúciám. Opakovane to potvrdili aj susedia. Našu spoločnú nehnuteľnosť v Dunajskej Strede, ktorú riešime BSM súdom v Dunajskej Strede, protiprávne nadužíva jeho starší syn bez môjho súhlasu. Tento dospelý 21 ročný chlapec nemá čo hľadať v dome, ktorý nebol súdom vysporiadaný. Dnes 19.10.2023 bol uskutočnený výkon odobratia, celou zostavou zo súdu, UPSVR a polície, no G. sa s A. na adrese nenachádzal a ani nebol schopný zdvihnúť telefón. Nielenže klame a zavádza súdy, neustále ich zahľucuje novými podaniami, ešte dokonca aj jeho rodinní príslušníci, ako je jeho starší syn a matka klamali a nespolupracovali pri výkone odobratia s najvyšším orgánom štátu. Počula som, že sa dnešným dňom začalo trestné stíhanie voči G. B.. G. B. má povinnosť odovzdať A. a styk so synom má obmedzený za mojej prítomnosti. Ja som mama A. a otec mi bráni v akomkoľvek kontakte so synom. Neumožní mi ani videohovor. Aby nestačilo, že A. uniesol, podal na mňa výkon rozhodnutia za dcérku, kde nechodí ani na stretnutie. Obidve deti sú zverené matke, otec má styk s nimi za mojej prítomnosti a v rozsudkoch sú vyživovacie povinnosti, ktoré si neplní. Na A. neposiela žiadne financie. A. má byť u mami doma a otec má povinnosti výživného, vykonateľnosťou rozsudku. Moje platby sú nastavené na výživné v rozsudku. V tomto je zahrnuté bývanie, kde každý mesiac platím nájomné, či tu A. je alebo nie. Nehovoriac o tom, že to, že protiprávne zadržíava A. mi spôsobuje podstatne vyššie finančné nároky, ako je povinné výživné. Tieto financie idú na právne služby, nakoľko sa každý týždeň vyjadrujem na jeho klamstvá a podvody. Snažím sa o podania vo svojej réžii, keď sa dá. Okrem toho, tým že A. neodovzdal, neustále cestujem do Dunajskej Stredy. Tieto financie sú výlučne na Tomáška jednoznačným správaním Ladislava a sú oveľa vyššie ako keby som mala svojho synčeka doma. A. zabezpečujem aj potrebné veci vzhľadom na jeho narastajúci vek. Na dcérku, ktorá má dva a pól roka si tiež neplní vyživovaciu povinnosť a ani na nevydatú matku, kde tiež prebiehajú

exekučné tituly. Medzi nami rodičmi nie je žiadna dohoda za starostlivosť o deti a s otcom nie je možná ani normálna komunikácia. Zbavenie sa majetku na Slovensku, navodzuje útek a únos A.. Jeho správanie len potvrdzuje páchanie trestného činu. Súd rozhodol a G. je povinný ho rešpektovať, tak ako to platí pre všetkých. Žijeme v právnom štáte, kde všetci musíme rešpektovať rozhodnutia súdov a zákony tejto republiky.“

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

11. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

12. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť bola čiastočne podaná dôvodne, v dôsledku čoho napadnuté uznesenie zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Hoci súd prvej inštancie nepovažuje napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky za zmätočné, naopak vyššia súdna úradníčka svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnila (aj nad rámec námietok, ktoré vzniesol povinný), v otázke plnenia vyživovacej povinnosti zo strany povinného súd prvej inštancie dospel k inému právnemu záveru než vyššia súdna úradníčka.

14. Úvodom sťažnostný súd pripomína, že predmetná exekúcia sa vedie na podklade rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 27P/139/2021-2885 zo dňa 01. 03. 2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03. 05. 2023 (ďalej len „exekučný titul“), pričom na jeho podklade sa maloletý oprávnený v zastúpení zákonnou zástupkyňou domáha vymoženía zameškaného výživného za obdobie od 20. 12. 2020 do 15. 06. 2020 vo výške 867,74 Eur podľa výroku IV. exekučného titulu a ďalej zameškaného výživného za mesiac 05/2023 vo výške 367,79 Eur, zameškaného výživného za mesiac 06/2023 vo výške 367,79 Eur a bežného výživného vo výške 400,-Eur mesačne počnúc mesiacom 07/2023 podľa výroku III. exekučného titulu.

15. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie navrhol exekúciu zastaviť z dôvodu, že od 15. 06. 2022 bol maloletý preukázateľne v osobnej starostlivosti povinného, a teda v období od 15. 06. 2022 matke

nevznikli žiadne náklady v súvislosti s maloletým oprávneným. Oprávnený, v zastúpení zákonnou zástupkyňou, s podaným návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že povinný nerešpektuje vykonateľné súdne rozhodnutie, na základe ktorého mal maloletého odovzdať matke. Na uvedenej argumentácii zotrvali, tak povinný ako i oprávnený, aj v rámci sťažnostného konania.

16. V súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, ktorá sa vedie na vymoženie výživného, treba doplniť, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie, pričom dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. V nadväznosti na uvedené, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu musí súd prvej inštancie konštatovať, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne len v časti o vymoženie zameškaného výživného za obdobie od 20. 12. 2020 do 15. 06. 2020 vo výške 867,74 Eur (podľa výroku IV. exekučného titulu). Treba konštatovať, že povinný vo vzťahu k tejto povinnosti nepreukázal a ani len netvrdil, že by si ju splnil. V rámci návrhu na zastavenie exekúcie sa totiž zameril len na obdobie od 15. 06. 2022 do podania návrhu na zastavenie exekúcie. V tomto smere tak neunesol dôkazné bremeno, a preto nebol dôvod, aby súd vyhovel jeho návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu. Hoci výrok IV. exekučného titulu nie je právoplatný (z dôvodu podaného odvolania), tento výrok je predbežne vykonateľný, o čom svedčí aj lehota na splnenie tejto povinnosti („10 dní od doručenia tohto rozsudku“) a súčasne sťažnostný súd odkazuje i na právne závery Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 386/2018, ktoré v napadnutom uznesení citovala aj vyššia súdna úradníčka. Exekúcia v časti o vymoženie zameškaného výživného za obdobie od 20. 12. 2020 do 15. 06. 2020 vo výške 867,74 Eur podľa výroku IV. exekučného titulu sa tak začala a je vedená dôvodne na podklade vykonateľného exekučného titulu. Na okraj, súd dopĺňa, že ku dňu rozhodovania o podanej sťažnosti sťažnostný súd nemal preukázané, že by došlo k zrušeniu alebo zmene exekučného titulu v tejto dotknutej časti.

17. Čo sa týka zvyšného vymáhaného nároku na výživného, t.j. zameškaného výživného za mesiac 05/2023 vo výške 367,79 Eur, zameškaného výživného za mesiac 06/2023 vo výške 367,79 Eur a bežného výživného vo výške 400,-Eur mesačne počnúc mesiacom 07/2023 podľa výroku III. exekučného titulu, súd prvej inštancie konštatuje, že v tejto časti návrh na vykonanie exekúcie nebol podaný dôvodne, pretože bolo preukázané, že povinný si túto vyživovaciu povinnosť splnil tým, že sa o maloletého oprávneného fakticky v uvedenom období staral a zabezpečoval o neho každodennú starostlivosť, čo napokon medzi účastníkmi konania nebolo sporné a vyplýva to, aj z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 15CoE/2/2023 – 690 zo dňa 18. 09. 2023, ktoré do konania predložila matka oprávneného.

18. V súvislosti s plnením vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 173/2015, kde tento prijal záver, že: „Vyživovacia povinnosť rodiča je jeho zákonnou povinnosťou a túto je rodič povinný si plniť do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť (§ 62 ods. 1 zákona o rodine). Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, vyživovacia povinnosť má viacero foriem, môže byť plnená formou osobnej starostlivosti alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napr. bývania alebo stravovania, treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhradzovanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení, ako je bývanie, strava, nákup ošatenia a zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd.“ Výživné tak vo svojej podstate predstavuje v peniazoch vyjadrenú alikvotnú časť osobnej starostlivosti toho z rodičov, ktorý túto osobnú starostlivosť nevykonáva. Aj v nadväznosti na vyššie citované uznesenie je tak potrebné prijať záver, že poskytovanie výživného určeného súdom v peňažnej podobe je len jednou z foriem plnenia vyživovacej povinnosti a vyživovaciu povinnosť možno plniť aj naturálnym spôsobom, teda faktickým poskytovaním osobnej starostlivosti. Ďalej je treba tiež zdôrazniť, že z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, pričom na zabezpečení starostlivosti o dieťa sa podieľajú obaja rodičia v zásade rovnako podľa svojich schopností a možností. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom tak predstavuje jeden z dvoch základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb spoločnosti - deťom.

19. Na základe vyššie uvedeného tak súd prvej inštancie nemohol inak než zohľadniť tú skutočnosť, že povinný otec si vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému plní fakticky, osobnou starostlivosťou o maloletého oprávneného, ako aj vo forme starostlivosti o domácnosť, v ktorej sa maloletý oprávnený nachádza, ako aj vo forme poskytovania vecných plnení (bývanie, strava, ošatenie, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti), pričom je možné konštatovať, že uvedenými formami ju plní vo výške 400,-Eur mesačne, na ktoré bol zaviazaný výrokom III. exekučného titulu. Na druhej strane ešte možno doplniť, že matka maloletého nepreukázala, že by počas obdobia, kedy bol (je) maloletý u otca, vynakladala na maloletého výdavky, ktoré by presahovali rámec jej vyživovacej povinnosti, ktorú má rovnako voči maloletému ako jeho otec. Za takéto výdavky totiž nemožno považovať náklady na bývanie či výdavky spojené s právnymi službami, ktoré uvádzala v rámci vyjadrenia k sťažnosti.

20. Súd prvej inštancie rozhodne neschvaľuje konanie povinného, ktorý napriek vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu odmieta odovzdať maloletého oprávneného do starostlivosti matky, treba však zdôrazniť, že pre účely posúdenia či povinný rodič plní alebo neplní vyživovaciu povinnosť bohužiaľ nie je relevantné, že dosiaľ nedošlo k realizácii zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky. Sťažnostný súd dopĺňa, že nie je v jeho kompetencii skúmať dôvodnosť resp. nedôvodnosť realizácie zverenia maloletého oprávneného matke a návrh povinného na zastavenie exekúcie musel posúdiť objektívne podľa zisteného skutkového stavu. Po tom, čo maloletý bude fakticky odovzdaný do osobnej starostlivosti matky tak, ako to ukladá exekučný titul, a povinný otec si nebude plniť vyživovaciu povinnosť, má matka opätovne možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie, a to za obdobie, kedy sa o maloletého bude starať osobne ona.

21. Uvedenými úvahami tak sťažnostný súd dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho postupom podľa § 250 ods. 2 CSP výrok napadnutého uznesenia zmenil tak, že exekúciu v časti zameškaného výživného za obdobie máj 2023 vo výške 367,79 Eur a jún 2023 vo výške 367,79 Eur, a v časti bežného výživného vo výške 400,-Eur mesačne podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil. Súčasne súd podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku exekúciu zastavil aj v časti vymoženého trov exekúcie oprávneného vo výške 23,92 Eur. Oprávnenému vznikli trovy v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 115,70 Eur, v tejto výške boli uvedené aj v poverení na vykonanie exekúcie. Keďže sa však exekúcia začala dôvodne len v časti vymoženého zameškaného výživného v sume 867,74 Eur, oprávnený má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia len z hodnoty veci vo výške 867,74 Eur, čo predstavuje trovy právneho zastúpenia v sume 91,78 Eur (t.j. 2 x úkony právnej služby á 25,72 Eur + 2 x režijný paušál á 12,52 Eur + DPH 20%). Vo zvyšnej časti týkajúcej sa nároku oprávneného na zameškané výživné vo výške 867,74 Eur sťažnostný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. (výrok I. tohto uznesenia)

22. Keďže sťažnostný súd vyhodnotil podanú sťažnosť ako dôvodnú len v časti, čo sa premietlo vo výroku I. tohto uznesenia, vo zvyšku sťažnosť povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1464/2023 zo dňa 13. 09. 2023 ako nedôvodnú zamietol podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP (výrok II. tohto uznesenia).

23. Predmetom exekúcie tak zostáva vymoženie zameškaného výživného za obdobie od 20. 12. 2020 do 15. 06. 2020 vo výške 867,74 Eur, vymoženie trov exekúcie oprávneného vo výške 91,78 Eur a vymoženie trov exekúcie súdneho exekútora.

24. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd prvej inštancie rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

25. Pretože súd prvej inštancie návrhu povinného na zastavenie exekúcie na základe podanej sťažnosti vyhovel len čiastočne, o náhrade trov exekučného konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie právo podľa § 255 ods. 2 CSP. Zároveň, sťažnostný súd poukazuje na to, že žiadny z účastníkov si náhradu trov ani neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§